

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1324200178
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovič
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1324200178.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovič a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. WERNER & Co. s.r.o., Žltá 2/F, 851 07 Bratislava, IČO: 36 869 643, proti odporcovi: EURK Finance s.r.o., Haburská 49/A, 821 01 Bratislava, IČO: 55 825 150, zast. Mgr. Martin Berec, advokát, Miletičova 21, 821 08 Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č.k. 73Cb/3/2024-455 zo dňa 8. februára 2024, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. 73Cb/3/2024-455 zo dňa 8. februára 2024 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom nariadil neodkladne opatrenie v nasledovnom znení: „Súd ukladá odporcovi povinnosť zdržať sa voči navrhovateľovi uplatnenia, nakladania a vymáhania akejkoľvek z pohľadávok tvoriacich predmet Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023 uzavretej medzi S.. W. J. ako postupcom a odporcom ako postupníkom.“ II. výrokom uložil navrhovateľovi povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej v lehote do 60 dní od právoplatnosti uznesenia, predmetom ktorej bude určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023. III. výrokom navrhovateľovi priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 11.01.2024 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť voči navrhovateľovi zdržať sa uplatnenia, nakladania a vymáhania akejkoľvek z pohľadávok tvoriacich predmet Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023 uzavretej medzi S.. W. J. ako postupcom a odporcom ako postupníkom alebo alternatívne uložil odporcovi voči navrhovateľovi povinnosť zdržať sa uplatnenia, nakladania a vymáhania akejkoľvek z pohľadávok uvedených v prílohe uznesenia, a to až do právoplatného súdneho rozhodnutia o návrhu navrhovateľa na určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok, zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť v lehote do dvoch mesiacov odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia podať žalobu o určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok na súd.

3. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 73Cb/3/2024-440 zo dňa 16.01.2024 vyzval navrhovateľa, aby opravil vady návrhu v časti petitu návrhu. Podaním doručeným súdu dňa 28.01.2024 navrhovateľ určil návrh petitu návrhu tak, že žiadal aby súd uložil odporcovi voči navrhovateľovi povinnosť zdržať sa uplatnenia, nakladania a vymáhania akejkoľvek z pohľadávok tvoriacich predmet Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023 uzavretej medzi S.. W. J. ako postupcom a odporcom ako postupníkom, zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť v lehote do dvoch mesiacov odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia podať žalobu o určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok na súd.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 336 ods. 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Po preskúmaní návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že návrh je dôvodný.

6. Vzhľadom na subsidiaritu neodkladného opatrenia súd skúmal, či účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Zo skutkových tvrdení vyplýva, že navrhovateľ voči odporcovi nemá peňažnú pohľadávku, preto nie je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie.

7. Súd skúmal splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, či je nárok navrhovateľa osvedčený, pričom existenciu uvedených skutočností je povinný osvedčiť navrhovateľ. Konštatoval, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že navrhovateľovi vznikol dlh vo výške 154.636,53 Eur titulom nároku na trovy exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. Uvedený súdny exekútor bol na vlastnú žiadosť odvolaný z funkcie exekútora ku dňu 31.10.2023, čo mal súd za preukázané z <https://www.ske.sk/zoznam-odvolanych-sudnych-exekutorov/>. Ďalej mal súd za preukázané, že Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 31.10.2023 súdny exekútor oznámil navrhovateľovi postúpenie pohľadávok vo výške 154.636,53 Eur na odporcu, ktorého prílohu tvorili excelovské tabuľky obsahujúce bližšiu špecifikáciu postupovaných pohľadávok. Oznámenie zaslal súdny exekútor cez portál www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>>, čo navrhovateľ preukázal skenom časti zásielky z elektronickej schránky navrhovateľa. Súdny exekútor ako jediný spoločník si založil spoločnosť odporcu, ktorá vznikla dňa 04.11.2023, vychádzajúc z výpisu z obchodného registra. Z oznámenia o postúpení pohľadávok od odporcu vyplýva, že dňa 09.11.2023 odporca oznámil navrhovateľovi postúpenie pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023 zo strany postupcu súdneho exekútora spojenú s predexekučnou výzvou, v ktorej navrhovateľa vyzýva na dobrovoľné splnenie pohľadávok a pre prípad, že tak neučiní, hrozí mu začatím exekučných konaní, ktoré bude vymáhať voči navrhovateľovi pohľadávky. Navrhovateľ sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa uplatnenia, nakladania a vymáhania akejkoľvek z pohľadávok tvoriacich predmet Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023 uzavretej medzi S.. W. J. ako postupcom a odporcom ako postupníkom. Navrhovateľ súčasne uviedol, že Zmluva o postúpení pohľadávok je nie len ako celok absolútne neplatná, ale navyiac obsahuje chybné vymedzenie postupových pohľadávok. Navrhovateľ pripojil k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia prílohu - 21 excelovských tabuliek s názvami TE - Pohotovost - nevyfakturované (1) až TE - Pohotovost - nevyfakturované (21) a jednu excelovskú tabuľku s názvom POH - staré exe, t.j. celkovo 22 excelovských tabuliek. Každá z excelovských tabuliek s názvami TE - Pohotovost - nevyfakturované (1) až TE - Pohotovost - nevyfakturované (21) pozostáva z identifikácie časti pohľadávok v dvoch kartách, a to 1. TE (t.j. trovy exekúcie) priznané uznesením a 2. zamietnuté poverenia (t.j. trovy exekúcie priznané v dôsledku zamietnutia poverenia na vykonanie exekúcie). Z dôvodu presnej špecifikácie predmetných pohľadávok navrhovateľ pripojil zoznam duplicit (dôkaz č. 28), nakoľko v zozname postupovaných pohľadávok, ktoré mu boli doručené súdnym exekútorom, navrhovateľ kontrolou zistil, že sa v ňom nachádzajú duplicitné položky (v počte 38 položiek) a uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 26.07.2022, č.k. 2Er/2437/2012-96 preukazujúce neodôvodnenú položku nachádzajúcu sa v tabuľke TE - Pohotovost- nevyfakturované, v karte Zamietnuté poverenia (v riadku 8) - položka špecifikovaná ako 23093/12 - D. D., W. D., 21,65. Súčasne navrhovateľ opísal skutočnosť, na základe ktorých považuje zmluvu o postúpení pohľadávok za neplatnú a neúčinnú, poukazoval pritom na to, že v čase udávanom súdnym exekútorom odporca ako postupník neexistoval, či nesprávne doručovanie súdneho exekútora prostredníctvom webového sídla www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>>. Súd prvej inštancie z takéhoto opisu rozhodných skutočností a z pripojených dokladov zistil, že navrhovateľ v návrhu na neodkladné opatrenie opísal a dostatočne osvedčil skutočnosť, z ktorých hodnoverne vyplýva nárok navrhovateľom uplatňovanej ochrany pred nárokom odporcu. Nárok navrhovateľa, ktorému má byť poskytnutá neodkladná ochrana, spočíva v práve navrhovateľa domáhať sa určenia neplatnosti postúpenia pohľadávok. Zdôraznil, že tým nebolo vykonané dokazovanie hodnotením predložených listín ako dôkazov a neboli z nich vyvodené skutkové zistenia a skutkové závery o tvrdených skutočnostiach. Bolo zistené len to, čo je podstatné pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia a to, že navrhovateľ žiada o bezodkladnú úpravu pomerov, že má právo vyplývajúce z ním

opísaných a osvedčených skutočností, pre ochranu ktorého požaduje, aby mu bola poskytnutá takáto predbežná ochrana pred rozhodnutím vo veci samej. V predmetnej veci to znamená, že navrhovateľ hodnoverne osvedčil, že má právo odporovať právnomu úkonu Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou odporca nadobudol predmetné pohľadávky.

8. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zohľadnil aj reálne dôsledky nariadenia neodkladného opatrenia s dôrazom na prevenciu vzniku neprimeranej ujmy na strane odporcu, pričom dospel k záveru, že nariadením požadovaného neodkladného opatrenia nebude odporca neprimeraným spôsobom obmedzený pri výkone svojej podnikateľskej činnosti aj vzhľadom na to, že neodkladné opatrenie súd nariadil len do právoplatného súdneho rozhodnutia vo veci samej, teda vo veci neúčinnosti právneho úkonu Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou odporca predmetné pohľadávky nadobudol a navyše ostávajú zachované práva majiteľa pohľadávok. Na druhej strane, v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia reálne hrozí, že odporca skutočne pristúpi k exekučnému vymáhaniu pohľadávok, pričom túto obavu navrhovateľ aj preukázal a osvedčil tým, že mu dňa 19.12.2023 súdny exekútor JUDr. Jaroslav Straka doručil upovedomenie o začatí exekúcie datované ku dňu 14.12.2023, sp. zn. 257EX 212/23-3, na základe udeleného poverenia exekučným súdom, Okresným súdom v Banskej Bystrici, č. 6123462951 zo dňa 14.12.2023 a exekučného titulu-Uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 10.08.2023, sp. zn. 7Er/606/2006 (povinný Ladislav Juhász - tabuľka č. 17, karta TE priznané uznesením). Súd mal za to, že z uvedeného je zrejmé, že odporca započal s exekučným vymáhaním postúpených pohľadávok a bezprostredne hrozí, že sa tak stane aj v prípade množstva ďalších postúpených pohľadávok.

9. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prejednávanej veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne opísal skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čím bol naplnený jeden z predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže bolo osvedčené, že medzi súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým a odporcom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej platnosť a účinnosť navrhovateľ spochybňuje. Súd mal za naplnený aj ďalší predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a síce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keď v konaní bolo osvedčené, že odporca započal s exekučným vymáhaním postúpených pohľadávok, keď navrhovateľovi bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie v prospech odporcu. Navrhovateľ teda dostatočne preukázal, že odporca reálne žiada navrhovateľa o dobrovoľné splnenie pohľadávok vrátane hrozby ich exekučného vymoženia.

10. Keďže súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie ešte pred začatím konania vo veci samej, vo výroku uznesenia uložil navrhovateľovi v zmysle § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať žalobu vo veci samej, predmetom ktorej bude určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023 uzavretej medzi S. W. J. ako postupcom a odporcom ako postupníkom. Ak v určenej lehote žalobu na súd navrhovateľ nepodá, neodkladné opatrenie súd aj bez návrhu zruší podľa § 336 ods. 3 CSP. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Svoje podanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

12. V úvode odvolania odporca namietal nedoručenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 331 CSP, v dôsledku čoho bol odporca uvedené dokumenty, z dôvodu plynúcej lehoty na odvolanie, nútený získať z elektronického súdneho spisu. Takýto postup súdu považoval za nezákonný, v rozpore so zásadou rovnosti strán a majúci za následok odopretie možnosti odporcovi na riadnu obranu proti podanému návrhu, čím došlo k porušeniu práva odporcu na spravodlivý súdny proces spočívajúcom v odopretí možnosti riadne uplatniť všetky argumenty a námietky k tvrdeniam navrhovateľa.

13. Namietal, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s ust. § 327 CSP, keď napriek vade podania navrhovateľa toto podanie neodmietol, ale vyzval navrhovateľa na jeho opravu. Z normatívneho znenia ust. § 327 CSP vyplýva, že súd vady návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neodstraňuje a ust. § 128 a 129 CSP sa nepoužívajú. Výnimkou je prípad, ak má návrh na nariadenie neodkladného opatrenia charakter podania vo veci samej. V danom prípade sa navrhovateľ podaným návrhom domáha nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej a poskytnutia dočasnej ochrany. V prípade návrhu navrhovateľa tak nejde o podanie majúce charakter návrhu vo veci samej a umožňujúce súdu aplikovať normu *lex specialis* v § 129 týkajúcu sa odstraňovania väd návrhu, ale súd bol povinný postupovať podľa § 327 a návrh, ktorý bol nezrozumiteľný alebo neurčitý bez odstraňovania týchto väd uznesením odmietnuť.

14. Odvolateľ ďalej namietal existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej. Poukázal na to, že navrhovateľ podal prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia už dňa 14.11.2023, o ktorom rozhodol Mestský súd Bratislava III tak, že návrh uznesením č.k. 79Cb/65/2023-170 zo dňa 12.12.2023 zamietol. V zmysle napadnutého uznesenia malo byť dôvodom pre zamietnutie prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia to, že súd nemôže vyhovieť a odporcovi uložiť povinnosť zdržať sa disponovať s pohľadávkami tvoriacimi nejaké zoznamy, o ktorých má sám navrhovateľ pochybnosti a ich úplnosti a správnosti a na ktorej kontrole pracuje. Navrhovateľ tak podľa súdu neosvedčil relevantným spôsobom existenciu pohľadávok, ktorých disponovania sa má odporca na základe neodkladného opatrenia zdržať. Poukázal na to, že navrhovateľ preukázateľne a podľa svojich vlastných tvrdení (bod 4 návrhu navrhovateľa) disponoval excelovskými tabuľkami, v ktorých boli presne špecifikované pohľadávky, ktoré majú byť predmetom postúpenia, už dňa 01.11.2023, kedy mu ich doručil súdny exekútor. Z uvedeného vyplýva, že už v čase podania prvého návrhu na nariadenie neodkladného tvrdenia navrhovateľa disponoval presnou špecifikáciou postupovaných pohľadávok. Vzhľadom na uvedené neobstojí tvrdenie navrhovateľa, ktorý v ďalšom návrhu, ktorý je predmetom tohto konania uvádza, že vychádza z ním už prezretého zoznamu postupovaných pohľadávok. Ak došlo k zamietnutiu prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu pochybností o správnosti a úplnosti zoznamov postupovaných pohľadávok, spôsobil to práve navrhovateľ svojou nedôslednosťou a predčasnosťou podaného návrhu. Tento postup navrhovateľa v žiadnom prípade nie je možné konvalidovať ďalším návrhom, v ktorom navrhovateľ podľa vlastných slov už skontroloval a prezrel zoznamy pohľadávok, navyše ak nimi preukázateľne disponoval už v čase podania prvého návrhu. Zároveň postup navrhovateľa, ktorý skontroloval zoznam pohľadávok a „vyňal“ z návrhu niektoré pohľadávky, ktoré podľa jeho názoru boli v zozname uvedené duplicitne, nemá v žiadnom prípade za následok vecnú odlišnosť podaného návrhu. Navrhovateľ tým mal len zúžiť rozsah pohľadávok, vo vzťahu ku ktorým žiadal nariadenie neodkladného opatrenia, ide však o úplne identický návrh (a v tomto rozsahu aj identické pohľadávky) odôvodnený rovnakými právnymi aj skutkovými dôvodmi. Podotkol, že sám navrhovateľ v tomto návrhu v bode 31 uvádza, že sa prvým návrhom zo dňa 14.11.2023 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia z rovnakých dôvodov uvedených v bodoch (1) až (30), ako sú uvedené v tomto návrhu. Navrhovateľ ďalej argumentuje tým, že po doručení uznesenia o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nastala nová skutočnosť, ktorou má byť doručenie upovedomenia o začatí exekúcie v prospech odporcu v prípade prvej z postupovaných pohľadávok, čím odôvodňuje zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Navrhovateľ tak zmenu skutkových okolností odôvodňuje výlučne tým, že mu po doručení uznesenia o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie v prípade jednej z postupovaných pohľadávok. Odporca v tomto smere uviedol, že argumentácia navrhovateľa je nesprávna a zjavne účelová. Už v čase podania prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo totiž zrejmé, že odporca je pripravený vymáhať pohľadávky cestou exekučného konania, o tejto skutočnosti bol navrhovateľ preukázateľne informovaný právnym zástupcom odporcu (vo výzve zo dňa 08.11.2023) a táto skutočnosť vyplývala priamo z toho, že všetky pohľadávky boli priznané exekučnými titulmi. Skutočnosť, že odporca podal návrh na exekúciu vo vzťahu k jednej z pohľadávok tak v žiadnom prípade nemá za následok zmenu skutkového stavu odôvodňujúcu podanie nového návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň platí, že ak nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej. Na základe vyššie uvedených skutočností bol odporca presvedčený, že v danom prípade je založená prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko sa navrhovateľ domáha na základe totožných skutkových aj právnych dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia s totožným obsahom ako v prípade návrhu zo dňa 14.11.2023, ktorý bol uznesením sp. zn. 79Cb/65/2023-170 zo dňa 12.12.2023 zamietnutý.

15. Odvolateľ taktiež tvrdil, že nakoľko v prípade napadnutého uznesenia nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí v zmysle § 262 ods. 1 CSP, súd o trovách konania nemal rozhodovať, a preto je výrok, ktorým súd priznal trovy konania navrhovateľovi v rozpore so zákonom.

16. Záverom odporca namietal absenciou potreby bezodkladnej úpravy pomerov a v tejto súvislosti nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia. Poukázal na to, že v tomto prípade má byť predmetom neodkladného opatrenia uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa vymáhania pohľadávok voči navrhovateľovi, ktorých existenciu, výšku ani právny dôvod navrhovateľ nepoprel a ktoré boli judikované príslušnými súdmi. Zároveň navrhovateľ, ani súd, v napadnutom uznesení žiadnym spôsobom neodôvodnili, aká nenávratná alebo neodstrániteľná ujma môže byť navrhovateľovi spôsobená. Súd prvej inštancie v bode 28. síce skonštatoval, že skúmal splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, vrátane potreby bezodkladnej úpravy pomerov, pričom však nikde ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia neuviedol, ako túto potrebu posúdil a z čoho má vyplývať. Jedinou vetou odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktorá sa zaoberá potrebou úpravy pomerov je v bode 29. konštatovanie súdu, že „v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia reálne hrozí, že odporca skutočne pristúpi k exekučnému vymáhaniu pohľadávok“, čo nepredstavuje dostatočné a zrozumiteľné odôvodnenie dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odhliadnuc od skutočnosti, že k exekučnému konaniu už prišlo (čo vyplýva aj z tvrdenia navrhovateľa v návrhu) a nariadenie neodkladného opatrenia musí platiť do budúcnosti. Dodal, že na to, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať v uznesení vymedzeného konania, je zároveň nevyhnutné, aby vo vzťahu ku každému z týchto konaní mal osvedčenú dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Okrem toho navrhovateľ v návrhu, ani súd v napadnutom uznesení, sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s tým, ako súvisí potreba bezodkladnej úpravy pomerov s konkrétnym konaním odporcu, ktorého sa má zdržať, teda s „uplatnením“, „nakladaním“ a „vymáhaním“ pohľadávok. Vzhľadom na uvedené odporca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal odporcovi nárok na náhradu trov konania.

17. K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 24.04.2024. Navrhovateľ uviedol, že ak nedošlo k doručeniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odporcovi, stalo sa tak (i) z dôvodu na strane súdu, a nie navrhovateľa a (ii) v čase po rozhodnutí o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, t.j. k prípadnej procesnej vade by došlo v čase po vydaní napadnutého uznesenia. Podotkol, že nič nebráni odporcovi domáhať sa doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj nahliadnuť do súdneho spisu (a to aj v elektronickej forme), čo odporca napokon aj využil. K žiadnej ujme na procesných právach odporcu teda nedošlo a následky prípadného pochybenia boli odstránené. Ohliadnuc od toho, išlo by o vadu odstrániteľnú v odvolacom konaní, keď aj odvolací súd môže doručiť odporcovi návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Takisto môže konať aj súd prvej inštancie a napraviť tak svoje prípadné pochybenie. Za žiadnych okolností toto prípadné pochybenie súdu nemôže ísť na ťarchu navrhovateľa v zmysle zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. K namietanej vade návrhu navrhovateľ uviedol, že k oprave návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pristúpil len z opatrnosti a v nadväznosti na uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré ho na opravu vyzývalo. Názor súdu prvej inštancie o údajnej vade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čo do petitu však nezdieľal. Zdôraznil, že podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhal iba jednej veci, a to uplatnenia, nakladania a vymáhania akejkoľvek z pohľadávok tvoriacich predmet postúpenia medzi S.. W. J. a odporcom, a to či už odkazom na jednotlivé tabuľky týkajúce sa identifikácie postúpenia pohľadávok alebo vo všeobecnosti na zmluvu o postúpení pohľadávok. Aj v jednom prípade a aj v druhom prípade išlo o to isté. Navrhovateľ totiž dôvodil absolútnou neplatnosťou postúpenia pohľadávok ako takého. Nešlo tu teda o primárny a sekundárny petit a ani o petit alternatívny a ani o zámer navrhovateľa žiadať dvoma rôznymi nárokmi o vydanie dvoch rôznych rozhodnutí. Zdôraznil, že súd sa nemôže upínať iba na samotný petit bez zohľadnenia predchádzajúceho obsahu podania, nie je viazaný samotnou formuláciou petitu a už vôbec nie je povinný ho doslovne prevziať do výroku rozhodnutia. Z hľadiska petitu je súd povinný zohľadniť aj obsah samotného návrhu na začatie konania. Navrhovateľ uviedol, že podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia jednoznačne mieril iba na dispozíciu odporcu s pohľadávkami, ktoré nadobudol postúpením od S.. W. J.É. na základe jednej (nie viacerých) zmluvy o postúpení pohľadávok, kde namietal predovšetkým vadu postúpenia vrátane nespôsobilého predmetu postúpenia. Nešlo tu teda o žiadnu nezrozumiteľnosť ani

neurčitost'. Na základe uvedeného bol navrhovateľ presvedčený, že aj samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia umožňoval súdu prvej inštancie vo veci rozhodnúť.

19. Čo sa týka namietanej prekážky právoplatne rozhodnutej veci, navrhovateľ poukázal na to, že v podanom návrhu jasne uviedol, že sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia v poradí druhýkrát, ako aj to, že v poradí prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súd zamietol ako predčasný. V porovnaní s tým navrhovateľ uviedol, že uskutočnil následne kontrolu postupovaných pohľadávok a presne identifikoval nedostatky, ktoré zistil a uviedol ich v novom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Išlo o novú skutočnosť, ktorá navyše vyvracala predchádzajúcu námietku súdu o predčasnosti podania prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Považoval za irelevantné, že stále išlo o tie isté zoznamy pohľadávok, ktoré mal navrhovateľ u seba aj v čase prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že ide o tisíce položiek, ktoré podrobil následnej kontrole, pričom v prípade prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia išlo iba o veľmi povrchnú kontrolu v čase medzi oznámením o postúpení pohľadávok a podaním návrhu, kým v prípade druhého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia išlo o kontrolu detailnejšiu. Pokiaľ navrhovateľ žiadal nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k všetkým postúpeným pohľadávkam, nemožno voči tomu nič namietiť. Navrhovateľ predsa argumentoval vadnosťou komplexu postúpenia pohľadávok, a to z dôvodu (i) právnych pochybení v rámci postúpenia pohľadávok vrátane právne nespôsobilého predmetu postúpenia pohľadávok z dôvodu porušenia zákonnej povinnosti mlčanlivosti a (ii) skutkových pochybení v zoznamoch postupovaných pohľadávok. Uviedol, že odporca bagatelizuje skutočnosť, že v prípade v poradí druhého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ preukázal, že odporca nielenže hrozil exekučným vymáhaním postúpených pohľadávok, ale aj to, že hrozba sa naplnila a odporca pristúpil k exekúcii. Došlo tak jednoznačne k zvýšeniu intenzity potreby pomerov medzi stranami sporu. Odporca opomenul aj to, že ďalšou novou skutočnosťou bolo, že navrhovateľ nahliadnutím do exekučného spisu získal zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou doposiaľ nedisponoval a priložil ju k v poradí druhému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nový listinný dôkaz. Predloženie nových listinných dôkazov prelamuje prekážku právoplatne rozsúdenej veci (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/27/2018). Ďalšou odlišnosťou od prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola aj odlišnosť v tabuľkách postupovaných pohľadávok, keď v druhom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia išlo už o upravené (t.j. iné) tabuľky. Keďže petity v prípade oboch návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia sa zakladali na odlišných tabuľkách založených navyše na dvoch odlišných úrovniach kontroly, podľa názoru navrhovateľa nebola daná ani identita petitu, a to o dôvod viac týkajúci sa vymedzenia postupovaných pohľadávok odkazom na zmluvu o postúpení pohľadávok (čo v prípade v poradí prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo realizované). Mal preto za to, že v čase po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, došlo k sérii zmien skutkových okolností (vykonaná kontrola zoznamov, rozšírenie počtu nesprávnych položiek v tabuľkách postupovaných pohľadávok, získanie zmluvy o postúpení pohľadávok z exekučného spisu a začatie exekučného konania, ktorým odporca pôvodne len hrozil), v dôsledku ktorých aj v spojitosti s absenciou identity petitu nie je daná prekážka právoplatne rozsúdenej veci.

20. Navrhovateľ ďalej uviedol, že rozumie, že odporca napáda aj (závislý) výrok o náhrade trov konania. Z jeho pohľadu ide však o sekundárnu záležitosť, ktorá sama osebe nemá vplyv na posúdenie splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia.

21. Nesúhlasil s tvrdením odporcu, že navrhovateľ nepreukázal potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu a súd prvej inštancie túto potrebu neodôvodnil. Dal do pozornosti, že odporca žiadnym spôsobom nerozporuje dôvodnosť nároku, ohľadom ktorého navrhovateľ požiadal súd o neodkladnú ochranu a ani bezprostrednosť hrozacej ujmy navrhovateľovi, keď odporca, ktorý zjavne nie je veriteľom navrhovateľa, hrozí exekúciami a exekúciu aj reálne započal, pričom exekučné konania budú mať negatívny dôsledok na podnikanie navrhovateľa, ako bol podrobne opísaný v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

22. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

23. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných

rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

25. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

26. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

27. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

28. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

29. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

30. Odvolací súd poukazuje na to, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,
- navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,
- sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t.j. opisanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom právnom vzťahu. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho

nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

31. Podľa súdnej judikatúry o potrebe neodkladného opatrenia nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania v tomto smere vždy nesie navrhovateľ. Pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia treba zohľadniť aj to, že súd je v tomto konaní povinný poskytnúť ochranu nielen navrhovateľovi, ale aj druhej strane, t.j. odporcovi, ktorý môže byť obmedzený iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jeho oprávnených záujmov. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Ohrozenie nároku navrhovateľa, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a navrhovateľ ho musí vždy osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia jeho práv. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva navrhovateľa nemožno ničím nahradiť, lebo je zákonnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia.

32. Odvolateľ namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, keď súd v rozpore s ustanovením § 327 CSP vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podania s tým, aby uviedol „riadny, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit žaloby“, napriek tomu, že návrh, ktorý bol nezrozumiteľný alebo neurčitý, bez odstraňovania týchto väd, bol povinný odmietnuť. Z povahy prejednáwanej veci vyplýva, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný pred začatím konania, nie je podaním vo veci samej, keďže na neodkladné opatrenie má nadväzovať konanie vo veci samej. Na odstraňovanie jeho prípadných väd teda nemožno aplikovať ustanovenie § 129 CSP, pretože je to priamo vylúčené doslovným znením zákona. To nadväzuje aj na špeciálnu normu podľa § 327 CSP, ktorá súdu ukladá povinnosť bez ďalšieho odmietnuť návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý neobsahuje predpísané náležitosti, je nezrozumiteľný alebo neurčitý, pokiaľ táto vada bráni pokračovaniu v konaní. Za daných okolností nie je odstraňovanie väd prípustné a súd navrhovateľa nevyzýva na doplnenie alebo opravu návrhu. Odvolací súd podotýka, že z hľadiska právnej úpravy neodkladných opatrení je osobitne významné, či zistené vady návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bránia pokračovaniu v konaní. Negatívny záver vo vzťahu k tejto otázke znemožňuje súdu samotný návrh odmietnuť. Musí byť teda o ňom za daných okolností rozhodnuté štandardným spôsobom, a to vyhovujúcim alebo zamietavým výrokom súdneho rozhodnutia. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie v danom prípade nebol povinný vyzvať navrhovateľa na odstránenie väd podania doručeného súdu dňa 11.01.2024 v podobe uvedenia riadneho, určitého, zrozumiteľného a vykonateľného petitu navrhovaného neodkladného opatrenia. Zároveň však podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené podmienky na odmietnutie uvedeného podania, pretože z návrhu navrhovateľa je dostatočne zrejmé čoho sa týka a čo sleduje. V tomto smere odvolací súd podotýka že súd je viazaný obsahom petitu, nie jeho formuláciou.

33. Odporca ďalej v podanom odvolaní namietal prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej zistenie vedie v každom štádiu konania k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, resp. vedie sa konanie a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 97/2014 zo dňa 14. apríla 2016)

34. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

35. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

36. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

37. Podľa § 329 ods. 3 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

38. Odvolací súd poukazuje na to, že účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné. Ako vyplýva zo stabilnej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, povinnosťou všeobecného súdu je, aby v rozhodnutí uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil - dôvodnosť a relevantnosť sa musí týkať nielen skutkovej, ale aj právnej stránky rozhodnutia (bližšie viď napr. nález ÚS SR č.k. III. ÚS 107/07-43 zo dňa 30.10.2007). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (bližšie viď napr. nález ÚS SR č.k. IV. ÚS 14/07-25 zo dňa 17.05.2007). Tieto požiadavky napadnuté uznesenie nespĺňa, v dôsledku čoho je nepreskúmateľné. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia predstavuje porušenie ústavne zaručeného práva na súdnu ochranu a odňatie možnosti konať pred súdom.

39. Odvolací súd zo súdneho spisu zistil, že prílohou návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu dňa 10.01.2024 je aj uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. 79Cb/65/2023-170 zo dňa 12. decembra 2023, ktorým bol zamietnutý návrh spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. na nariadenie neodkladného opatrenia., ktorým by súd uložil spoločnosti ERUK Finance s.r.o. povinnosť zdržať sa uplatnenia nakladania a vymáhania akejkoľvek z pohľadávok uvedených v prílohe uznesenia, a to až do právoplatného súdneho rozhodnutia o návrhu žalobcu na určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok s tým, že navrhovateľ je povinný v lehote do dvoch mesiacov odo dňa neodkladného opatrenia podať žalobu o určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok na súd. Na uvedené uznesenie poukázal v obsahu svojho aktuálneho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj navrhovateľ spolu s odôvodnením, v čom sa predmetné návrhy líšia, resp. v čom má podľa jeho názoru spočívať zmena skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa však uvedenou skutočnosťou v odôvodnení napadnutého uznesenia nezaoberal a o návrhu rozhodol bez toho, aby vysvetlil na základe čoho vyhodnotil, že ide o odlišný návrh navrhovateľa vo vzťahu k návrhu predchádzajúcemu, resp. na základe akých skutočností mal za to, že po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 79Cb/65/2023, došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 329 ods. 3 CSP.

40. Odvolací súd zároveň prisvedčil námietke odporcu ohľadne nedostatočného odôvodnenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov v napadnutom uznesení. Odvolateľ dôvodne poukazoval na to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dostatočne neodôvodnil ako túto potrebu posúdil. Taktiež je potrebné, aby sa konajúci súd vysporiadal s námietkou odporcu, ako súvisí potreba bezodkladnej úpravy pomerov s konkrétnym konaním odporcu, ktorého sa má zdržať, teda s „uplatnením“, „nakladaním“ a „vymáhaním“ pohľadávok.

41. V odôvodnení napadnutého uznesenia (bod 28.) súd prvej inštancie navyše uviedol, že navrhovateľ hodnoverne osvedčil, že má právo odporovať právnomu úkonu Zmluve o postúpení pohľadávok, ktorou odporca nadobudol predmetné pohľadávky. Taktiež, pri posudzovaní primeranosti zásahu nariadením požadovaného neodkladného opatrenia konajúci súd poukázal na to (bod 29.), že neodkladné opatrenie nariadil len do právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo veci samej, teda vo veci neúčinnosti právneho úkonu Zmluvy o postúpení pohľadávok. Naproti tomu na inom mieste v bode 28. rozhodnutia súd prvej

inštancie konštatuje, že nárok navrhovateľa, ktorému má byť poskytnutá neodkladná ochrana, spočíva v práve navrhovateľa domáhať sa určenia neplatnosti postúpenia pohľadávok, pričom II. výrokom napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uložil navrhovateľovi povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej v lehote do 60 dní od právoplatnosti uznesenia, predmetom ktorej bude určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.11.2023. Z uvedeného je zrejmé, že súd nerozlišoval medzi neúčinnosťou právneho úkonu ako dôsledku jeho odporovateľnosti a neplatnosťou právneho úkonu. V tomto smere sa napadnuté uznesenie javí ako zmätočné.

42. Čo sa týka námietky odporcu ohľadne nedoručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené, odvolací súd konštatuje, že uvedená skutočnosť nie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia, keďže nemá vplyv na výrokovú časť rozhodnutia, pretože táto procesná vada nastala až po vydaní samotného napadnutého uznesenia. Z podaného odvolania pritom vyplýva, že odporca sa s uvedeným návrhom navrhovateľa oboznámil z elektronického súdneho spisu, teda návrhom navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia pri podaní odvolania disponoval. Na druhej strane je však pre ďalší priebeh konania potrebné zdôrazniť povinnosť súdu prvej inštancie doručovať písomnosti o ktorých to zákon určuje, a to vrátane predmetného návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia odporcovi v zmysle § 331 ods. 1 CSP.

43. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku odporcu vo vzťahu k výroku III. napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že navrhovateľ má voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia. V prejednávanej veci bolo napadnutým uznesením nariadené neodkladné opatrenie pred začatím konania s tým, že bude nasledovať konanie vo veci samej. Odvolateľ dôvodne poukazoval na to, že v danom prípade nešlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, čo je zrejme aj z výrokovej časti rozhodnutia, keď súd prvej inštancie II. výrokom napadnutého uznesenia uložil navrhovateľovi povinnosť podať proti odporcovi žalobu vo veci samej v lehote 60 dní od právoplatnosti uznesenia. Nešlo teda o prípad neodkladného opatrenia nariadeného pred začatím konania, ktoré nemá byť nasledované žalobou a pri ktorom súd rozhodne o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí o neodkladnom opatrení. V prípade ak rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v súlade s § 262 ods. 1 CSP, súd o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje. S otázkou trov konania a ich náhrady sa následne vysporiada až v rozhodnutí vo veci samej, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. 73Cb/3/2024-455 zo dňa 8. februára 2024 podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom bude súd postupovať vo vyššie naznačenom smere a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodní.

45. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).